

На една страна въ двора имало дълбокъ трапъ да хвърлятъ торъ. Безъ да види лисицата скочила въ трапа съ кокошкитъ. Ами сега? Мъчила отъ тукъ, мъчила отъ тамъ, не могла да изкочи. Тогава загрижена почнала да мисли: „Защо не взехъ само една кокошка, че да не ме сполѣти това зло!“

Сутринята стопанинътъ убилъ пакостницата.

Кучета въ нещастие.

Прѣди двѣ години имаше голѣмо наводнение. Дъждъ валѣше, като изъ вѣдро. Рѣката придодѣ голѣма. Къщитъ потънаха въ вода. Хората отнесоха съ себе си, каквото можаха.

Чичо отъ бързане забравилъ да отвърже синджиря на тѣхната кучка, която имала и малки кученца. Водата нараствала постепенно. Колибата на кучката взела да се губи въ водата. Кучката се покачила на покрива, който билъ още сухъ. При нея имало само едно кученце. Другитъ били въ водата. Но ето, че още едно сполучило да се хване за покрива и се мъчело да се възкачи горѣ. Другото още плувало изъ мътната вода.

Ако не бѣше вързана кучката, нѣмаше да има тази грозна картина. Тя знае да плува и лесно би спасила живота на своитъ кученца. А сега? Уви, нещастieto е голѣмо! Бѣдната майка жално вие за помощъ. Тя милѣе по-вече за сво-